แนวทางและวิธีการสอนในการรับมือความกังวลในการบันทึกเสียงของนักดนตรี

พชร รัตนอรุณ*

งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุอาการแนวทางและวิธีการสอนในการรับมือกับความกังวลในการบันทึกเสียงของนักดนตรีเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพที่ใช้การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างโดยทำการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ในการบันทึกเสียงและการสอนดนตรีจำนวน 10 คน เพื่อรวบรวมข้อมูลจากประสบการณ์พร้อมทั้งสำรวจความคิดเห็นและวิธีการสอนในการพัฒนานักเรียนให้สามารถรับกับความกังวลในการบันทึกเสียงที่เกิดขึ้นได้โดยผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์และนำเสนอผ่านการบรรยาย

ผลการวิจัยพบว่าประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความกังวลในการบันทึกเสียงมีหลายประเด็นด้วยกันซึ่งผู้วิจัยได้ทำการแบ่งข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน คือส่วนที่ 1 มุมมองทางด้านความกังวลในการบันทึกเสียงประกอบด้วยประเด็นดังนี้ 1) สาเหตุที่ทำให้เกิดความกังวลในการบันทึกเสียง 2) อาการที่นักดนตรีแสดงออกเมื่อนักดนตรีเกิดความกังวลในการบันทึกเสียง 3) แนวทางในการรับมือกับความกังวลในการบันทึกเสียงของนักดนตรี

* นักศึกษาปริญญาโทหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ดนตรี) สาขาวิชาดนตรีศึกษา วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

4) มุมมองของนักดนตรีต่อปัญหาความกังวลในการบันทึกเสียงส่วนที่ 2 มุมมองทางด้านดนตรีศึกษาประกอบด้วยประเด็นดังนี้ 1) วิธีการสอนเพื่อให้นักเรียนรับมือกับความกังวลในการบันทึกเสียง 2) สภาพปัญหาที่พบในการเรียนการสอน 3) วิธีการแก้ปัญหา 4) ผลที่ได้จากการสอนเพื่อให้นักเรียนรับมือกับความกังวลในการบันทึกเสียง

จากบทสรุปงานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าวิธีการรับมือกับความกังวลในการบันทึกเสียงของนักดนตรีที่ดีที่สุดคือการเรียนจากประสบการณ์ที่นักดนตรีได้พบเจอเข้าใจสาเหตุและอาการที่เกิดพยายามฝึกซ้อมและพัฒนาตนเอง ซึ่งจะช่วยให้นักดนตรีหาวิธีการรับมือกับความกังวลในการบันทึกเสียง ที่เหมาะสมได้ด้วยตนเอง

COPING STRATEGIESAND TEACHING METHODS FOR MUSIC PERFORMANCE ANXIETY IN RECORDING STUDIO

Potchara Rattanaaroon*

The qualitative research aims to study the causes, symptoms and teaching methods of coping with music performance anxiety in recording studio by using semi-structured interview. The phenomenological approach was used as the research methodology. The data was collected from artist, studio musician, music producer, sound engineer who are well know audio recording in music studio and experienced teachers. The researcher has analyzed and presented the data using explanation technique.

The research results are categorized into 2 perspectives: performance anxiety in recording studio and music education. The four performance anxiety in recording studio perspectives are: 1) causes of performance anxiety in recording studio; 2) symptoms of performance anxiety in recording studio; 3) coping strategies of performance anxiety in recording studio; 4) problem of performance

* Graduate Student, M.A. in Music Education, College of Music, Mahidol University

anxiety in recording studio. Four music education perspectives are; 1) teaching methods of coping performance anxiety in recording studio; 2) problem in music instructions; 3) methods of solving the problem; 4) results of solving the problem

The research concludes that best way to coping for performance anxiety in recording studio is to learn from your experience, to understand causes and symptoms, to always practice and develop yourself, and then to find appropriate ways to cope with it.

แนวทางและวิธีการสอนในการรับมือความกังวลในการบันทึกเสียงของนักดนตรี

พชร รัตนอรุณ*

นอกจากการแสดงดนตรี (Music performance) แล้วการบันทึกเสียง (Audio recording) เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่นักดนตรีต้องเคยมีประสบการณ์มาไม่มากก็น้อยทั้งการบันทึกเสียงผลของตนเอง และการบันทึกเสียงผลงานให้ผู้อื่น ซึ่งความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีในปัจจุบันทำให้การบันทึกเสียงกลายส่วนที่สำคัญในอุตสาหกรรมดนตรี

นักดนตรีที่เป็นส่วนหนึ่งของระบบการผลิตย่อมต้องเกี่ยวข้องกับการบันทึกเสียงอย่างเลี่ยงไม่ได้พวกเขาต้องทำงานกับอุปกรณ์และร่วมงานกับซาวด์เอนจิเนียร์ (Sound engineer) และโปรดิวซ์เซอร์ (Producer) ซึ่งสภาพแวดล้อมและสภาวะของการบันทึกเสียงล้วนมีผลเชิงจิตวิทยาต่อนักดนตรีอย่างไรก็ตามแม้ว่าสิ่งเหล่านี้จะมีความพร้อมแค่ไหนแต่มาตรฐานของการแสดงย่อมจากหลายปัจจัยและในการบันทึกเสียงมีปัจจัยหลายอย่างที่ส่งผลกับนักดนตรีหรือศิลปินที่มาทำการบันทึกเสียงเช่นการเตรียมตัวสำหรับการบันทึกเสียงความพร้อมของอุปกรณ์ซาวด์เอ็นจิเนียร์ห้องบันทึกเสียงฯลฯ แต่ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการบันทึกเสียงคือความกังวลในการบันทึกเสียง

---

* นักศึกษาปริญญาโทหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ดนตรี) สาขาวิชาดนตรีศึกษา วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ทอมมี เทเดสโก (Tedesco, 2008) กล่าวว่า ในการบันทึกเสียงบรรยากาศส่วนใหญ่เป็นไปอย่างน่าเบื่อ มีบรรยากาศที่น่ากลัวเพียงเล็กน้อยเท่านั้น นักดนตรีจะไม่สามารถรู้รับถึงผลกระทบของบรรยากาศที่น่ากลัวเพียงเล็กน้อยได้ จนกว่าจะถึงตอนที่นักดนตรีได้ทำการอัดเสียงด้วยตัวเอง ความเครียด ความกังวล ความกดดันและสภาพแวดล้อมต่างๆ ทำให้ความน่ากลัวเพียงเล็กน้อยขยายขนาดขึ้นมา ซึ่งหากนักดนตรีไม่สามารถที่จะระงับจิตใจให้มีสมาธิจดจ่ออยู่กับการบันทึกเสียงได้ ก็ย่อมส่งผลกระทบต่อคุณภาพของผลงานที่ออกมาอย่างแน่นอน

รอน ซาบร็อคกี (Zabrocki,2015) กล่าวว่ามีนักดนตรีบางประเภทที่กังวลกับการเล่นของตนเองตลอดเวลาที่บันทึกเสียงเพราะอยากให้เสียงที่ออกมาอย่างไร้ที่ติและสมบูรณ์แบบที่สุดซึ่งเขามองว่าการทำแบบนั้นจะทำให้เสียงที่ออกมาไม่เป็นธรรมชาติและไม่เหมือนกับที่มนุษย์เล่นออกมา ผลของความกังวลที่เกิดจากความคาดหวังในการเล่นของตัวเองนั้นสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของบ็อบ เอสริน (Bob Ezrin)โปรดิวเซอร์ร่วมในอัลบั้ม เดอะวอลล์ (The wall) ของ พิงค์ ฟลอยด์ (Pink Floyd) ซึ่งกล่าวว่าหลังจากบันทึกเสียงในท่อนโซโล่ของเพลง คอมฟอร์เทเบิลนัม (Comfortably Numb) ในครั้งแรกซึ่ง เดวิด กิลล์มอร์ (David Gilmour) บันทึกเสียงออกมานั้นเขารู้ได้ทันทีว่า นี่คือท่อนโซโล่ที่ดีที่สุดที่เขาเคยได้ยินมา แต่ เดวิดพยายามขอลองใหม่เรื่อย ๆ เพราะเขาเชื่อว่าเขาจะทำได้ดีกว่านี้ หลังจากบันทึกเสียงผ่านไปกว่าร้อยครั้ง เดวิด จึงยอมใช้เสียงจากการบันทึกครั้งแรก (Total Guitar, 2015)

โกลด์ ได้กล่าวว่า นีล รอด์จเจอร์ (Nile Rodgers) กล่าวถึงประสบการณ์เกี่ยวกับความกังวลในการบันทึกเสียงว่าในการเข้าห้องบันทึกเสียงเขาจะไม่ยอมให้ใครได้ฟังเพลงที่ใช้ในการบันทึกเสียงก่อนเขาเชื่อว่าผู้ที่กำลังบันทึกเสียงจะทำการบันทึกเสียงได้ดีในตอนที่ไร้ความกังวลดังนั้น

สิ่งที่เขามักจะปฏิบัติก็คือการบันทึกเสียงขณะที่นักดนตรีฝึกซ้อมกันอยู่ (โดยไม่ให้รู้ตัวว่าการบันทึกเสียงได้เริ่มขึ้นแล้ว)ขณะที่นักร้องซ้อมเพลงใหม่ ในห้องบันทึกเสียงเขาก็กดบันทึกเทปลงไปอัลบั้มที่เขาเป็นโปรดิวเซอร์ ตั้งแต่ INXS จนถึง ดูแรน ดูแรน (Duran Duran) เขาใช้วิธีนี้ทั้งหมด (Gold, 2009) ซึ่งการบันทึกเสียงโดยการมาฟังเดโมในในห้องบันทึกเสียงนั้น นีล สตูเบนฮาส (Stubenhaus, 2015) ได้กล่าวถึงวิธีการบันทึกเสียงของเขาไว้ว่า เขาจะไม่ฟังเดโม (Demo) ของเพลงที่จะบันทึกเสียงและเตรียมตัวแก้ไขไปล่วงหน้า เพราะการทำแบบนั้น จะทำให้ไลน์เบสที่เขาทำการบันทึกเสียงขาดความสดใหม่ในเสียงเหล่านั้น

ปัญหาที่เกิดขึ้นเมื่อนักดนตรีมีความกังวลนอกจากจะส่งผลต่อตัวนักดนตรีเองแล้วยังส่งผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผู้ร่วมในการอัดเสียงนั้นๆเช่นเพื่อนร่วมวงที่รออัดเสียงต่อซาวเอนจิเนียร์หรือโปรดิวเซอร์ เป็นต้นซึ่งคริส จีซี่ (Jisi, 2013) ได้กล่าวถึงกรณีนี้ไว้ว่า การทำงานของ The Who ในสตูดิโอ หากไว้ไหนที่ คีธ มูน (Keith Moon) (มือกลอง) เกิดความกดดัน หรืออารมณ์เสียขึ้นมา เขาจะตีกลองช้าบ้างเร็วบ้าง ทำให้ความลำบากตกไปอยู่ที่ จอห์น เอนทวิสเติล (John Entwistle) ซึ่งเป็นมือเบสของวงแทน ความสามารถของนักดนตรีเป็นสิ่งที่สำคัญในการบันทึกเสียง การที่นักดนตรีมีความสามารถบรรเลงที่ดี มีความรู้ความเข้าใจในดนตรีที่ทำการบรรเลงย่อมทำให้การบันทึกเสียงเป็นไปได้อย่างราบรื่น อย่างไรก็ดี ในการทำงานด้านการบันทึกเสียงนั้น ประสบการณ์ก็เป็นสิ่งที่สำคัญไม่แพ้กัน เพราะในการบันทึกเสียงในนอกจากนักดนตรีจะต้องต่อสู้กับความกดดันในตัวเองแล้ว นักดนตรียังต้องต่อสู้กับสิ่งที่ไม่คาดคิดที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่ทำการบันทึกเสียงอีกด้วย เช่น อาการติดขัดของเครื่องบันทึกเสียงหรือเครื่องคอมพิวเตอร์ ปัญหาที่เกี่ยวกับเครื่องดนตรีและอุปกรณ์ในการบันทึกเสียง โปรดิวเซอร์ต้องการแก้ไขเพลงขณะกำลังบันทึกเสียง หรือแม้กระทั่งการที่ต้องไปทำการ

บันทึกเสียงในงานบันทึกเสียงที่กะทันหัน ไม่มีเวลาพอสำหรับการเตรียมตัวที่ดี (Owsinski&III, 2009) หากนักดนตรีขาดประสบการณ์ในการบันทึกเสียงย่อมทำให้ทักษะในการจัดการกับปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในกระบวนการบันทึกเสียง ส่งผลต่อการถ่ายทอดความรู้สึกออกมาผ่านเสียงเพลงก็ย่อมจะทำได้ไม่สมบูรณ์

การเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning Cycles) เป็นวิธีการเรียนรู้ในแต่ละบุคคล ซึ่งเมื่อเกิดประสบการณ์จึงเกิดการเรียนรู้ และการเรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้อื่นทำให้ลดระยะเวลาในการลองผิดลองถูกในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ เพราะประสบการณ์เหล่านั้นได้พิสูจน์ความรู้นั้นแล้วดังนั้นผู้มีประสบการณ์ในการบันทึกเสียงมากย่อมสามารถที่จะเรียนรู้แล้วเข้าใจถึงสาเหตุอาการต่างๆ ที่แสดงออกมาและสามารถหาวิธีการรับมือได้เหมาะสมในแต่ละสถานการณ์ที่เกิดขึ้นนอกจากการยอมรับเข้าใจถึงสาเหตุและอาการที่เกิดขึ้นรวมถึงหาวิธีรับมือได้อย่างเหมาะสมแล้วการนำประโยชน์ของความกังวลมาใช้ในการสร้างแรงกระตุ้นในการทำงานเป็นอีกความสามารถที่ผู้มีประสบการณ์ในการบันทึกเสียงมากนำมาใช้ในกระบวนการบันทึกเสียง

สำหรับนักเรียนดนตรีหรือผู้ที่มีประสบการณ์ในการบันทึกเสียงน้อย การเก็บเกี่ยวประสบการณ์เป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาการเล่นและความสามารถในการบันทึกเสียงการศึกษาแนวทางจากครูอาจารย์ผู้สอนหรือนักดนตรีที่มีประสบการณ์มากกว่าเป็นส่วนสำคัญทำให้สามารถทราบถึงสาเหตุและอาการของความกังวลที่เกิดขึ้นในการบันทึกเสียงรวมถึงการหาแนวทางการรับมือกับความกังวลในการบันทึกเสียงที่เหมาะสมกับตัวเองได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าปัญหาเชิงจิตวิทยาที่เกิดขึ้นในกระบวนการบันทึกเสียงจะเป็นปัญหาใหญ่ของนักดนตรีอาชีพ แต่ปัจจุบันความกังวล

ในการแสดงดนตรีกลับเป็นหัวข้อที่ได้รับความสนใจในวงวิชาการมากกว่า ทำให้การศึกษาเกี่ยวกับแนวทาง วิธีการสอน รวมถึงการเตรียมความพร้อม เพื่อรับมือกับความกังวลในห้องบันทึกเสียงยังไม่ถูกพูดถึงเท่าที่ควร และจากการทบทวนวรรณกรรมพบว่าแม้จะการกล่าวถึงความกังวลในการแสดงดนตรีนั้นจะมีมากขึ้นกว่าในอดีตแต่งานเขียนและตำราที่เกี่ยวกับการจัดการกับความกังวลในด้านการบันทึกเสียงนั้นยังถือว่ายังไม่มากเท่าที่ควร ทำให้ขาดแคลนสื่อและแหล่งข้อมูลสำหรับนักดนตรีที่ต้องการศึกษาค้นคว้าหาแนวทางที่จะรับมือกับความกังในการบันทึกเสียงอย่างเหมาะสม

งานวิจัยนี้มุ่งที่จะศึกษาปัจจัยและสาเหตุของอาการที่แสดงถึงความกังวลที่เกิดขึ้นก่อนระหว่างและหลังการบันทึกเสียงของนักดนตรี รวมถึงรวบรวมแนวทางในการเตรียมตัวเพื่อรับมือกับความกังวลในการบันทึกเสียงของนักดนตรีและผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ในการบันทึกเสียงและการสอนดนตรีไม่ต่ำกว่า 5 ปี โดยจะทำการศึกษาเฉพาะการบันทึกเสียงดนตรีสมัยนิยมเป็นหลัก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยและสาเหตุของอาการที่แสดงถึงความกังวลที่เกิดขึ้น ก่อน ระหว่าง และหลังการบันทึกเสียง
2. เพื่อศึกษาแนวทางในการรับมือและการเตรียมตัวในการบันทึกเสียงของนักดนตรี ที่มีประสบการณ์ในการบันทึกเสียงและการสอนดนตรี
3. เพื่อศึกษาวิธีการสอนให้นักเรียนสามารถรับมือกับความกังวลที่เกิดขึ้น ในการบันทึกเสียงได้

ระเบียบวิธีวิจัย

ผู้วิจัยได้เลือกใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพซึ่งเป็นการค้นหาข้อเท็จจริงหรืออธิบายปรากฏการณ์หรือสภาพการณ์ที่ปรากฏในปัจจุบันว่ามีสภาพความเป็นจริงเป็นอย่างไรโดยมีแนวทางในการอธิบายโดยยึดแนวคิดแบบปรากฏการณ์วิทยา (Phenomenology) ซึ่งผลที่ได้จากการใช้แนวคิดนี้ทำให้ผู้วิจัยสามารถทราบรายละเอียดของปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ของผู้ให้ข้อมูลและการตีความของผู้วิจัยเพื่อค้นหาคำตอบว่าสิ่งใดคือสาเหตุปัจจัยอาการที่แสดงถึงความกังวลที่เกิดขึ้นก่อนระหว่างและหลังการแสดงวิธีการรับมือและการเตรียมตัวในการแสดงดนตรีของนักดนตรีที่มีประสบการณ์ในการแสดงและการสอนดนตรีพร้อมทั้งสำรวจความคิดเห็นและวิธีการสอนในการช่วยเหลือและพัฒนานักเรียนให้สามารถรับมือกับความกังวลที่เกิดขึ้นในการแสดงดนตรีได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพในแนวทางของปรากฏการณ์วิทยามีลักษณะทั่วไปที่คล้ายคลึงกับการทำวิจัยเชิงคุณภาพทั่วไปแต่จุดเน้นอยู่ที่ลักษณะของการตีความและการเขียนบรรยายซึ่งเป็นไปตามแนวทางของการศึกษาเชิงปรากฏการณ์วิทยา การเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น จะใช้วิธีการเก็บข้อมูลการวิจัยโดยใช้สัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนของมูสทาคัส (Moustakas, 1994) มีดังต่อไปนี้

3.4.1 ทำการถอดเทปสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูล

3.4.2 หาคำกล่าวที่แสดงถึงประสบการณ์ของผู้วิจัย แล้วสรุปเป็นรายการออกมา

3.4.3 จัดกลุ่มของคำกล่าวเหล่านั้น

3.4.4 อธิบายความหมายของแต่ละกลุ่มนั้นๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับการตีความของผู้วิจัย

3.4.5 อธิบายและสรุปปัจจัยและสาเหตุที่ทำให้เกิดประสบการณ์เหล่านั้น

ผลการวิจัย

ความกังวลในการบันทึกเสียงเป็นสิ่งที่นักดนตรีต้องพบเจอเมื่อนักดนตรีต้องไปทำการบันทึกเสียงการที่นักดนตรีเรียนรู้และเข้าใจถึงสาเหตุ อาการและแนวทางในการรับมือกับความกังวลในการบันทึกเสียงพยายามฝึกซ้อมและพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา รวมถึงการเรียนรู้จากประสบการณ์และปัญหาที่เกิดขึ้นในการบันทึกเสียง ย่อมทำให้นักดนตรีสามารถหาวิธีการรับมือกับความกังวลในการบันทึกเสียง ที่เหมาะสมกับตัวนักดนตรีเองได้ ซึ่งจะทำให้การบันทึกเสียงเป็นไปอย่างราบรื่น

เมื่อนักดนตรีเรียนรู้และเข้าใจถึงสาเหตุและอาการที่เกิดขึ้นในการบันทึกเสียง ทำให้นักดนตรีตระหนักถึงความสำคัญของผลกระทบของปัญหาที่เกิดขึ้นในการบันทึกเสียง ซึ่งเมื่อนักดนตรีตระหนักถึงความสำคัญและผลกระทบของปัญหาแล้วจะทำให้นักดนตรีพยายามหาแนวทางในการรับมือที่เหมาะสมกับตนเองซึ่งจะแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคลในการบันทึกเสียง

มีปัจจัยหลายประการที่ส่งผลกระทบต่อนักดนตรีที่มาบันทึกเสียงเมื่อมีปัจจัยหลายประการที่ส่งผลกระทบย่อมทำให้ปัญหาในการบันทึกเสียงเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา การที่นักดนตรีจะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการบันทึกเสียงย่อมต้องอาศัยประสบการณ์ การเรียนรู้ความเข้าใจและได้รับการแนะนำอย่างถูกต้องรวมไปถึงการพยายามฝึกซ้อมและพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา สิ่งเหล่านี้ทำให้นักดนตรีสามารถควบคุมความกังวลที่เกิดขึ้นในการบันทึกเสียงได้

แม้ว่าประสบการณ์จะเป็นส่วนหนึ่ง ที่ช่วยให้นักดนตรีสามารถรับมือกับความกังวลในการบันทึกเสียงได้ดีขึ้น แต่การที่นักดนตรีมีประสบการณ์ในการบันทึกเสียงมากไม่ได้หมายความว่าจะทำให้นักดนตรีสามารถรับมือกับความกังวลในการบันทึกเสียงได้หากนักดนตรีไม่เรียนรู้จากประสบการณ์ ปัญหาที่เกิดขึ้นสาเหตุและอาการที่เกิดกับตัวนักดนตรีในการบันทึกเสียงไม่พยายามหาวิธีการแก้ไขด้วยตนเองไม่ปรึกษาหรือขอคำแนะนำที่ถูกต้องจากผู้มีประสบการณ์ย่อมทำให้นักดนตรีประสบปัญหาในการบันทึกเสียง

ในบทนี้ผู้วิจัยได้จำแนกข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน โดยส่วนที่หนึ่งเป็นมุมมองทางด้านความกังวลในการบันทึกเสียง ประกอบด้วยสาเหตุ อาการและแนวทางในการรับมือกับความกังวลในการบันทึกเสียง ในส่วนที่สองเป็นมุมมองทางด้านดนตรีศึกษา

ส่วนที่ 1 มุมมองทางด้านความกังวลในการบันทึกเสียง

สาเหตุที่ทำให้นักดนตรีเกิดความกังวลในการบันทึกเสียง

สาเหตุที่ทำให้นักดนตรีเกิดความกังวลในการบันทึกเสียงผู้วิจัยได้แบ่งประเภทตามทฤษฎีว่าด้วยปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกของตัวบุคคลของเควิน วิลสัน (Wilson,1997) ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งประเภทของสาเหตุที่ทำให้เกิดความกังวลในการบันทึกเสียงของนักดนตรีออกเป็น 3 หัวข้อ

ด้วยกัน คือ สาเหตุจากตัวนักดนตรี สาเหตุจากสิ่งที่ต้องทำการบันทึกเสียง สาเหตุจากสภาพแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

สาเหตุจากตัวนักดนตรี ได้แก่ ธรรมชาติของการบันทึกเสียงของนักดนตรี ความกลัว ความคาดหวังความสามารถของนักดนตรี ประสบการณ์ในการบันทึกเสียง การเตรียมความพร้อมของนักดนตรี การตีความหมายของสิ่งที่ต้องบันทึกเสียง การทำการบันทึกเสียงด้วยอุปกรณ์ที่ไม่ถนัด และสภาพร่างกายของนักดนตรี

สาเหตุจากสิ่งที่ต้องทำการบันทึกเสียง ได้แก่ ความยากง่ายของสิ่งที่ต้องบันทึกเสียง ความสำคัญของงานที่ต้องไปบันทึกเสียง การไปทำการบันทึกเสียงในสิ่งที่ตนเองไม่ถนัด

สาเหตุจากสภาพแวดล้อม ได้แก่ บรรยากาศในการบันทึกเสียง ความไม่พร้อมของอุปกรณ์ที่ใช้ทำการบันทึกเสียง เวลาในการบันทึกเสียง โปรดิวเซอร์ ซาวด์เอนจิเนียร์ ระบบการทำงานในการบันทึกเสียงและปัญหาที่ไม่ได้คาดไว้ล่วงหน้า

แม้นักดนตรีจะมีความสามารถที่สูงแต่หากขาดประสบการณ์ในการบันทึกเสียงก็อาจจะทำให้ประสบปัญหาในการบันทึกเสียงได้เพราะในการบันทึกเสียงมีปัจจัยมากมายที่ส่งผลกระทบและก่อให้เกิดความกังวลใจของนักดนตรีซึ่งแม้เราจะสามารถแบ่งประเด็นของปัจจัยต่างๆ ได้ แต่ในการบันทึกเสียงจริงทุกปัจจัยล้วนส่งผลซึ่งกันและกันหากนักดนตรีไม่มีประสบการณ์ในการบันทึกเสียงที่มากพอ การจะทำให้การบันทึกเสียงเป็นไปอย่างราบรื่นย่อมเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบรองลงมา คือ ความสามรถของนักดนตรี ผู้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพส่วนใหญ่ ให้ความเห็นว่า ความสามารถของนักดนตรีเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับการบันทึกเสียงหากนักดนตรีไม่มีทักษะทางด้านการแสดงดนตรีทักษะทางด้านการบักทึกเสียงทักษะด้านการสื่อสารความคิดสร้างสรรค์

หรือแม้แต่การตัดสินใจแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่ดีย่อมทำให้เกิดปัญหาในการบันทึกเสียงซึ่งจะก่อให้เกิดความกังวลตามมา

แม้ว่าปัจจัยทั้งสองปัจจัย จะเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อนักดนตรีที่ผู้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพ ส่วนใหญ่ได้กล่าวถึง แต่อย่างไรก็ตามปัจจัยที่เกิดขึ้นทุกปัจจัย ล้วนเป็นสาเหตุให้นักดนตรี เกิดความกังวลในการบันทึกเสียงทั้งสิ้น

อาการที่นักดนตรีแสดงออกเมื่อเกิดความกังวลในการบันทึกเสียง

ผู้วิจัยแบ่งอาการที่นักดนตรีแสดงออกทั้งทางร่างกายและจิตใจอันเป็นผลมาจากความกังวลในการบันทึกเสียงโดยแบ่งออกเป็น 3 ช่วงเวลาดังต่อไปนี้

1. **อาการก่อนการบันทึกเสียง**

อาการต่างๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงก่อนการบันทึกเสียงโดยส่วนมากจะเป็นอาการที่เป็นผลมาจากความกังวลความกลัวความคาดหวังความตื่นเต้นและกดดันตัวเองของนักดนตรีที่ต้องไปทำการบันทึกเสียงเมื่อเกิดความกังวลจึงส่งผลให้นักดนตรีคิดมากคิดในแง่ลบจิตนาการถึงที่ยังไม่เกิดขึ้นหรือตื่นเต้นจนนอนไม่หลับสิ่งเหล่านี้นอกจากส่งผลด้านจิตใจต่อนักดนตรีแล้วยังส่งผลกระทบต่อร่างกายของนักดนตรีอีกด้วยทำให้นักดนตรีพักผ่อนไม่เพียงพอส่งผลให้สภาพร่างกายไม่พร้อมในการบันทึกเสียงหรือในกรณีที่นักดนตรีเกิดความกังวลทำให้ซ้อมหนักเกินไปจนเกิดการบาดเจ็บเป็นต้นซึ่งอาการเหล่านี้จะไม่เกิดขึ้นกับนักดนตรีที่มีประสบการณ์บันทึกเสียงมาพอสมควร

2. **อาการระหว่างการบันทึกเสียง**

อาการที่เกิดขึ้นระหว่างการบันทึกเสียงไม่เพียงจะเกิดขึ้นกับนักดนตรีที่เพิ่งเริ่มบันทึกเสียงในบางกรณีนักดนตรีที่มีประสบการณ์ในการบันทึกเสียงแล้วก็ได้รับผลกระทบจากความกังวลในการบันทึกเสียงเช่นกันอาการที่เกิด

ระหว่างการบันทึกเสียงเช่นอาการกล้ามเนื้อเกร็งเล่นผิดพลาดเล่นไม่เป็นธรรมชาติเล่นไม่ตรงจังหวะคิดฟุ้งซ่านควบคุมสติไม่ได้ซึ่งอาการในลักษณะนี้จะเกิดขึ้นกับนักดนตรีที่เริ่มบันทึกเสียงใหม่ๆ ในส่วนของนักดนตรีที่มีประสบการณ์ในการบันทึกเสียงนั้นส่วนใหญ่จะไม่มีปัญหาเกี่ยวกับอาการที่ส่งผลกับการบันทึกเสียงแต่จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอาการที่ส่งผลต่อมุมมองในการเล่นมากกว่า ลักษณะของอาการที่เกิดจะเป็นเรื่องของการตีความบทเพลงที่ไม่ตรงตามที่โปรดิวเซอร์ต้องการ หรือไม่สามารถคิดแนวคิดที่นำมาใช้กับเพลงได้หรือเล่นแล้วสำเนียงไม่เข้ากับสไตล์เพลงที่มาบันทึกเสียง เป็นต้น

3. **อาการหลังการบันทึกเสียง**

หากการบันทึกเสียงประสบความสำเร็จนักดนตรีก็จะเกิดความสบายใจรู้สึกภูมิใจกับผลงานที่บันทึกเสียงออกมารู้สึกอยากนำผลงานเหล่านั้นไปให้ผู้อื่นฟังหรือนักดนตรีบางคนอาจจะกังวลว่าบันทึกเสียงออกมาดีจริงหรือไม่หรือหลังจากมิกซ์และมาสเตอร์ริงแล้วจะออกมาเป็นอย่างไร

หากว่าการบันทึกเสียงไม่ประสบความสำเร็จโดนแก้ไขภายหลังหรือโดนยกเลิกการบันทึกเสียงไปนักดนตรีจะเกิดความเครียดความกดดันโทษตนเองว่าควรจะทำได้ดีกว่านี้คิดทบทวนว่าทำอะไรผิดพลาดไปหรือคิดว่าครั้งต่อไปควรเตรียมตัวให้ดีขึ้น เป็นต้น

วิธีการรับมือกับความกังวลในการบันทึกเสียง

การรับมือกับความกังวลในการบันทึกเสียงมีด้วยกันหลายวิธี ซึ่งนักดนตรีแต่ละคนมีวิธีการรับมือที่แตกต่างกันไปตามแนวทางที่เหมาะสมกับตนเอง หากนักดนตรีเรียนรู้แนวทางการรับมือกับความกังวลในการบันทึกเสียง และสามารถนำแนวทางนั้น มาปรับใช้ และพัฒนาตนเองย่อมทำให้การทำงานบันทึกเสียงเป็นอย่างอย่างราบรื่น

ผู้วิจัยได้แบ่งวิธีการรับมือกับความกังวลในการบันทึกเสียงออกเป็น 3 ประเภทตามสาเหตุของการเกิดความกังวลในการบันทึกเสียงซึ่งแบ่งได้ดังนี้

วิธีการรับมือกับความกังวลในการบันทึกเสียงที่เกิดจากตัวนักดนตรี ได้แก่การฝึกซ้อมและพัฒนาตนเองการเตรียมความพร้อมความเข้าใจในสิ่งที่ไปทำการบันทึกเสียง มีความคิดสร้างสรรค์เรียนรู้จากประสบการณ์สร้างความมั่นใจปรับทัศนคติเรียนรู้วิธีรักษาการที่ส่งผลต่อร่างกายและการใช้ยาและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การรับมือกับความกังวลในการบันทึกเสียงที่เกิดจากสิ่งที่ต้องทำการบันทึกเสียง ได้แก่การประเมินตนเอง การพูดคุยกับโปรดิวเซอร์เมื่อต้องเล่นในสิ่งที่ตนเองไม่ถนัดและการวางแผนในสิ่งที่ต้องไปทำการบันทึกเสียง

การรับมือกับความกังวลในการบันทึกเสียงที่เกิดจากสิ่งแวดล้อม ได้แก่การเลือกห้องบันทึกเสียงความรู้ด้านอุปกรณ์การช่วยเหลือจากซาวด์เอนจิเนียร์การช่วยเหลือจากโปรดิวเซอร์การพักการบันทึกเสียงและการใช้วิธีการทางการบันทึกเสียง

การเตรียมความพร้อมการฝึกซ้อมและพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลาเป็นอีกหนึ่งวิธีการที่ผู้ให้ข้อมูลเชิงคุณส่วนใหญ่ได้กล่าวถึงการเตรียมความพร้อมการฝึกซ้อม และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ เป็นสิ่งสำคัญที่นักดนตรีทุกคนจะต้องปฏิบัติ ซึ่งความพร้อมทางด้านความสามารถในการแสดงดนตรี สามารถช่วยให้นักดนตรีเกิดความมั่นใจในการบันทึกเสียง ทำให้ลดโอกาสที่จะเกิดความกังวลในการบันทึกเสียงลงไปได้

นอกจากวิธีการรับมือจากตัวนักดนตรีเองแล้วการช่วยเหลือจากโปรดิวเซอร์เป็นอีกวิธีการหนึ่งที่จะช่วยลดความกังวลในการบันทึกเสียง ให้นักดนตรีโปรดิวเซอร์ที่เข้าใจนักดนตรีเข้าใจธรรมชาติของการบันทึกเสียง วิเคราะห์และตัดสินใจได้อย่างเด็ดขาด รวมถึงมีจิตวิทยาในการควบคุม

สถานการณ์จะทำให้การบันทึกเสียงเป็นไปอย่างราบรื่น

การใช้ยาและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อรับมือกับความกังวลในการบันทึกเสียงเป็นอีกหนึ่งวิธีที่ผู้ให้ข้อมูลส่วนมากกล่าวถึงแต่ผู้ใหญ่ข้อมูลทุกคนให้ความเห็นในมุมที่ไม่เห็นด้วยเพราะเห็นว่ามีข้อเสียมากกว่าข้อดีและแนะนำให้เลือกใช้วิธีอื่นมากกว่า

ส่วนที่ 2 มุมมองทางด้านดนตรีศึกษา

1. แนวทาง และวิธีการสอนเพื่อเตรียมตัวนักเรียนให้สามารถรับมือกับความกังวลในการบันทึกเสียง ได้แก่ การฝึกซ้อมและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ การบันทึกเสียงในสิ่งที่นักเรียนเล่นการใช้เทคโนโลยีช่วยให้เข้าใจกระบวนการในการบันทึกเสียง มีความเข้าใจในดนตรีแต่ละแนว การใช้หลักสมาธิในการฝึกจิตใจ

การศึกษาประวัติศาสตร์ดนตรีมีการวางแผนที่ดีก่อนไปทำการบันทึกเสียงให้ความสำคัญกับการฟังเพลงและถ่ายทอดประสบการณ์ของตนเองให้กับนักเรียน

2. สภาพปัญหาที่พบในการเรียนการสอนได้แก่ปัญหาด้านทัศนคติ วิธีคิดทั้งในด้านของการซ้อมการแสดงและการสร้างสรรค์งานของนักเรียน การเล่นในสิ่งที่ยากเกินไปขาดความพอดีในการสร้างสรรค์ ผลงานการไม่ฟังคำแนะนำของผู้อื่นหรือการไม่เข้าใจในสิ่งที่ตนเองกำลังทำ ขาดการให้ความสำคัญเรื่องความกังวลในการบันทึกเสียงในการศึกษาการพัฒนาของระบบการบันทึกเสียง

3. การแก้ปัญหาที่พบในการเรียนการสอน ได้แก่ ให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการฝึกซ้อม และพัฒนาตนเองให้นักเรียนเข้าใจถึงความสำคัญของอารมณ์ที่ถ่ายทอดผ่านออกมาทางดนตรี นอกจากการช่วยเหลือของครูผู้สอนแล้วนักเรียนควรจะเรียนรู้สิ่งต่างๆ ที่ช่วยในการพัฒนาตนเอง

พยายามศึกษาและเรียนรู้จากประสบการณ์ที่ได้รับทีละน้อยค้นคว้าหาสาเหตุอาการที่เกิดรวมทั้งหาวิธีรับมืออยู่ตลอดเวลา

4. ผลจากการเตรียมตัวนักเรียน นักเรียนที่รับฟังคำแนะของครูผู้สอนพยายามฝึกซ้อมและพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวพยายามเรียนรู้จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตนเองโดยตรงในการบันทึกเสียง โดยส่วนมากจะทำการบันทึกเสียงได้ดีขึ้นการได้พบปัญหาและแก้ปัญหานั้นด้วยตนเองทำให้นักเรียนเกิดประสบการณ์ความเข้าใจและเห็นความสำคัญของการเรียนรู้และพัฒนาตนเองให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อมูลทั้งหมดในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อนักดนตรีศิลปินครูและนักเรียนผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบันทึกเสียงรวมถึงบุคลทั่วไปที่มีความสนใจในการบันทึกเสียงซึ่งประโยชน์ต่อผู้อ่านในการทำความเข้าใจความหมายความสำคัญสาเหตุและอาการของความกังวลในการบันทึกเสียงรวมถึงวิธีการรับมือกับความกังวลในการบันทึกเสียงในรูปแบบต่างๆ เพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้อ่านได้นำไปประยุกต์ใช้กับปัญหาที่ผู้อ่านได้ประสบกับตนเองซึ่งจะทำให้ผู้อ่านสามารถหาวิธีการรับมือกับความกังวลในการบันทึกเสียงที่เหมาะสมกับตนเองได้

ข้อเสนอแนะในการทำงานวิจัยต่อไป

การวิจัยที่เกี่ยวกับความกังวลในการบันทึกเสียงในประเทศไทยปัจจุบันยังมีอยู่น้อยมาก ดังนั้นจึงควรมีการทำวิจัยอย่างต่อเนื่องในมุมต่างๆ อาทิ เช่น ความกังวลในการบันทึกเสียงของนักดนตรีในแต่ละเครื่องดนตรี ความกังวลในการบันทึกเสียงของนักร้อง ความกังวลในการบันทึกเสียงของศิลปิน ความกังวลในการบันทึกเสียงของผู้ที่ไม่ได้เป็นนักดนตรี การทดลอง

เตรียมความพร้อมให้นักดนตรีรับมือกับความกังวลในการบันทึกเสียง ระดับของความกังวลในการบันทึกเสียงในแต่ละช่วงอายุ หลักจิตวิทยาที่ใช้ในการบันทึกเสียง การวางหลักสูตรการสอนเพื่อให้นักดนตรีรับมือกับความกังวลในการบันทึกเสียง และการให้ความรู้กับอาจารย์เพื่อสอนการรับมือกับความกังวลในการบันทึกเสียง เป็นต้น เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาองค์ความรู้ และเป็นประโยชน์ต่อนักดนตรีไทยต่อไป

เอกสารอ้างอิง

ชาย โพธิสิตา. (2547). *ศาสตร์ และศิลป์ แห่งการวิจัยเชิงคุณภาพ*.กรุงเทพฯ: อมรินทร์พรินติ้ง แอนดพบ์ลิชชิง

Jisi, C. (2013, August 23). Partners In Time: John Entwistle & Keith Moon. drummagazine .Gold, J. (2009).**Nile Rodgers**. ค้นเมื่อ 5 กันยายน 2558,**จาก** http://www.guitarplayer.com/artists/1013/nile-rodgers/16959 .

Hall, R. (2008). **Producer Bob Ezrin Offers a Behind-the-Scenes Look at Classic Albums by Pink Floyd, Alice Cooper, and Lou Reed**.ค้นเมื่อ 15กันยายน 2558, จาก **http://www.gibson.com/news-lifestyle/features/en-us/producerbobezrinoffersabe.aspx** .

Owsinski, B., & III, P. (2009). The Studio Musician's Handbook. Milwaukee: Hal Leonard Corporation .

Stubenhaus, N. (2015). Neil Stubenhaus interview. (Guitarthai.com, Interviewer)

Tedesco, T. (2008). **For Guitar Players Only**. Alfred Music

Zabrocki, R. (2015). **Session Guitar: How to Overcome Nerves in the Studio**. ค้นเมื่อ 5 กันยายน 2558, จากhttp://www.guitarworld.com/session-guitar-how-overcome-nerves-studio.

Creswell, J. W. (2007). **Qualtitative Inquiry and Research Design: Choosing Among Five Traditions**. Thoudsand Oaks, CA: Sage.